

Фикҳ дарслари (164-дарс) Намознинг шартлари

19:00 / 16.12.2021 5865

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ إِلَّا بِحَمْدِهِ
تَارِيحُ بَيْتِ اللَّهِ وَرَبِّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ إِلَّا بِحَمْدِهِ
رُحْمَةً لَنَا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ إِلَّا بِحَمْدِهِ
يَفْحُحِي وَرَحْمَةً لَنَا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ إِلَّا بِحَمْدِهِ

Намознинг вожиблари: Фотиҳанинг қироати, бир сура ёки уч оятни зам қилиш, тартибга риоя этиш, қаъдаи аввал, ташаҳхуд, салом лафзи, витрнинг қунути, икки ийднинг такбирлари, биринчи икки рақъатни қироатга тайин қилиш, арконларни тўғри қилиш, овозни ошкора ёки махфий қиладиган ўринларда ошкора ва махфий қилиш.

Имом Абу Довуд ривоят қилган.

**عُرِّمَ أَمْسُو هِي لَع لَلِ صِيْبِنَ لَأَنَّ عُهُ لَلِ يَضَرُّ: عُرِّيْ رُهَيْبًا نَعْو
دَمَحًا هَاوَر. دَارَامَف بَات كَلَلِ أَحْتِ أَفَاءَ رَقُوبِ أَلِ إِهَالِ صِ أَلِ: يَدَانُ يَفِ جُزْخِيْنَ أ
دُوَادُ وَبَأُو.**

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам унга (одамлар олдига) чиқишни ҳамда «Китобнинг «Фотиҳа»си ва яна зиёда қироат бўлмаса, намоз йўқ!» деб жар чақиришни амр қилдилар».

Аҳмад ва Абу Довуд ривоят қилишган.

Имом Байҳақий шунга далолат қиладиган нарсани Али, Ибн Масъуд ва Оиша розияллоҳу анҳумдан ривоят қилган.

**نَمَلَةَ الصَّالِو: مَلَسُو هِي لَع لَلِ صِيْبِنَ لَأَنَّ عُهُ لَلِ يَضَرُّ لَأَقِ: دِيْعَسِيْبًا نَع
هَجَامُنْبَأُو يَدْمُرَّتْ لَأ هَاوَر. «أَوْرِيْعُو وَهَضِيْرَفِي فِيْ رُوْسُو دَمَحُ لِبِ أَرْقِيْمَلِ**

Абу Саъид розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Фарздами ёки бошқасидами, «Ал Ҳамду» ва сура ўқимаган кишининг намози йўқ», дедилар».

Термизий ва Ибн Можа ривоят қилишган:

**أَرْقِيْمَلِ نَمَلَةَ الصَّالِو: مَلَسُو هِي لَع لَلِ صِيْبِنَ لَأَنَّ عُهُ لَلِ يَضَرُّ لَأَقِ
يِنَ أَرْبَطَلِ هَاوَر. «نَ أَرْقِيْمَلِ أَمْنِ نُنِّيْتِيْ أَوْ بَات كَلَلِ أَحْتِ أَفَبِ**

Имом Табароний қилган ривоятда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ким Қуръоннинг «Фотиҳа»сини ва икки оятни ўқимаса, унинг намози бўлмас», деганлар.

**أَلِ إِهَالِ صِ أَلِ: مَلَسُو هِي لَع لَلِ صِيْبِنَ لَأَنَّ عُهُ لَلِ يَضَرُّ لَأَقِ
يِيْدَعُ نُنْبَأُو هَاوَر. «أَدْعِ أَصَفِيْ تَأِيْ ثَالِثُو بَات كَلَلِ أَحْتِ أَفَبِ**

Ибн Адийнинг ривоятида Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Фарз намоз Китобнинг «Фотиҳа»си, уч оят ва ундан кўписиз намоз бўлмайди», деганлар.

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди